

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] sendte Handelsministeriet en Bekendtgørelse om midlertidige Bestemmelser for Opvarming af Varmtvandsforsyningsanlæg — en Bekendtgørelse, hvorefter Kedeltemperaturen i saadanne Anlæg nedsattes.

Dernæst paabegyndtes Iværksættelsen af en Propaganda for Brændselsbesparelse, ligesom Spørgsmaalet om Tilrettelæggelse af Forskrifter vedrørende indenlandsk Brændsel toges op til Behandling — et Spørgsmaal, jeg i øvrigt ikke i Dag skal komme nærmere ind paa, idet det for nylig har været drøftet i dette høje Ting.

Den 4. Januar i Aar, da de af mig foran skildrede særdeles vanskelige Forhold havde sat ind, skred man til den i Virkeligheden forholdsvis vidtgaaende Bestemmelse om Forbud mod Udlevering af Kul, Koks og Cinders til mere end den nærmest paafølgende Maanedes Forbrug — en Bestemmelse, som man fra forskellige Erhvervs Side i øvrigt paa det paagældende Tidspunkt fandt unødvendigt vidtgaaende. Bestemmelsen skærpedes yderligere den 5. Februar, saaledes at Udleveringen kun maatte ske til de nærmest paafølgende 7 Dages Forbrug, for industrielle Virksomheder dog 14 Dages Forbrug. Samtidig udvidedes Udleveringsbestemmelserne til at omfatte Briketter. Samme Dag blev der for at søge sikret, at alle kunde faa det strengt nødvendige Brændsel leveret, truffet Bestemmelse om, at ingen Handelsimportør uden Brændselsnævnets Samtykke maatte disponere over mere end 80 pCt. af sit Lager og af kommende Tilførsler. De 20 pCt. af Lagrene er for Københavns Vedkommende allerede uddelt. Og endelig udsendtes den 8. Februar den indgribende Bekendtgørelse om nedsat Temperatur i Beboelseslejligheder m. v., om Forbud mod Anvendelse af varmt Vand, om tidligere Lukning af Restaurationer o. s. v.

Alle de nævnte Forskrifter er udfærdiget efter Indstilling fra eller Forhandling med Brændselsnævnet, der har gjort et stort og meget paaskønnelsesværdigt Arbejde i den forløbne Tid. Endvidere har Bestemmelserne — bortset fra en enkelt, med Hensyn til hvilken Tiden ikke tillod dette — været indgaaende drøftet i Det erhvervsøkonomiske Raad, og jeg tror, at det, naar man ser paa den af mig skitserede Linie, maa erkendes, at Udviklingen i Virkeligheden har været fulgt fra Dag til Dag.

Man kan maaske hævde, at de sidste indgribende Foranstaltninger burde være foretaget nogle Dage eller nogle Uger, før det skete. Jeg kan hertil svare, at For-

skrifterne er udfærdiget meget kort Tid efter, at Brændselsnævnet havde rejst Spørgsmaalene, men at det formentlig i øvrigt ikke kan undre, at Regeringen først skrider til saa indgribende Foranstaltninger, som Talen er om i Dag, naar enhver anden Udvej skønnes at være lukket. Ligesom Tilfældet var med Hensyn til Begrænsningen i Adgangen til at forsyne sig for længere Tid, var der i øvrigt ogsaa med Hensyn til de senest trufne Restriktioner adskillige, der ikke ønskede saa vidtgaaende Besparelsespaabud.

I Forbindelse med Omtalen af den sidste Bekendtgørelse om Forbud mod Anvendelse af varmt Vand og om nedsat Stuetemperatur vil jeg gerne over for dette høje Tings Medlemmer i Anledning af forskellige Udtalelser, der har været fremme i Dagspressen, henlede Opmærksomheden paa, at det naturligvis, inden Bekendtgørelsen udarbejdes i Ministeriet, har været nøje overvejet, hvilke Virkninger denne vilde faa for Befolkningen, ligesom man har været klar over, at det for private Villaers Vedkommende kunde være vanskeligt at undgaa, at de, der mente det forsvarligt at tilsidesætte de i en ekstraordinær Situation givne ekstraordinære Forskrifter, havde Mulighed for at gøre dette. Der har hævet sig visse Røster, der tilsyneladende med en vis Glæde har følt sig kaldede til at paapege, at Kontrolforanstaltninger i visse Tilfælde kunde være vanskelige, og fra de paagældendes Side har man — jeg ved ikke ud fra hvilke Synspunkter — fundet Tilfredshed i at kunne konstatere, at der ikke var iværksat et stort Kontrolapparat med Politibetjente i Udrykningsvogne!

Jeg maa sige, at jeg ikke forstaar saadanne Synspunkter, og jeg er sikker paa, at jeg i saa Henseende fuldt ud har dette høje Ting bag mig. Jeg kan ikke undlade at glæde mig over, at dog et enkelt Blad af Oppositionspressen, nemlig Dagbladet „Børsen“ — maaske er der flere —, har understreget Betydningen af de givne Bestemmelser, og at eventuelle Kontrolvanskeligheder — jeg anvender Bladets Ord — „vel ikke udelukker, at de af en Nødssituation opstaaede Forbud og Bestemmelser kan overholdes“. Det paagældende Blad har endvidere efter min Mening med fuld Føje fremhævet Betydningen af, at man — som det siges — „har Mulighed for at faa bevidste Lovovertrædere klapset af“ — for det er jo nemlig Sagen: Kontrol er dog, naar alt kommer til alt, ikke ganske udelukket. For de store Boligkomplekssers Vedkommende er Kontrollen jo forholdsvis